

په اروپا کی د مېشته افغانانو د ټولنو فدراسيون
فدراسيون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

اعلامیه

ولسی جرگه صرف در سطح کمیسیونها جلسه میکند!! آیا پادوی برای کاندیدهای ریاست جمهوری مهمتر از قانونگذار است؟

در جریان رخصتی های تابستانی اعضای پارلمان افغانستان، بخصوص اعضای ولسی جرگه، به کمپاین برای آنده از کاندیدهای که با آنها داخل معاملاتی شده اند، مصروف شدند. این عمل ایشان تخطی مستقیم از منع کمپاین توسط اعضای برحال پارلمان بود که از طرف کمیسیون انتخابات در آغاز کمپاین وضع گردیده بود. البته وکلا آدم های قدرتمند اند و کمیسیون انتخابات که دستچین آقای کرزی میباشد، همچون ولی نعمت خویش در برابر قدرتمندان عقب نشینی میکند. بدین ترتیب وکلا بی دغدغه به کمپاین برای کاندید طرف معامله خویش ادامه دادند.

چند هفته قبل که رخصتی تابستانی وکلا پایان یافت، مردم انتظار داشتند که قانونگذاران بوظایف خویش برگردند. البته سیت های پارلمان فقط در زمان تصویب منشور عفو پربود بعد از آن همیشه نیمه خالی. ولی تعداد غیر حاضران بعد از رخصتی تابستانی در حدی بود که دایر شدن جلسات عمومی را ناممکن ساخت. ناگفته پیداست که وکلا بحیث شهروندان میتوانند در کمپاین کاندید مورد نظر خویش، خارج از وقت رسمی و در حدودی که موقف شان بحیث عضو پارلمان اجازه میدهد، سهم بگیرند. ولی عضو پارلمان حق ندارد از حضور در محل کار و اجرای وظیفه خویش یعنی قانونگذاری و نظارت از تطبیق قانون، بخاطر اشتراک در کمپاین دیگران سرباززند. تعداد آنانی که خود کاندید ریاست جمهوری اند آنقدر زیاد نیست که پوره شدن نصاب اجلاس ولسی جرگه را ناممکن سازد.

آقای قانونی رییس ولسی جرگه بعضی اتخا نند ا بیر انطباطی که وکلا را وادار به حضور در وظایف اصلی شان سازد، از غیر حاضران دفاع نموده اظهار امیدواری نمود که در روزهای بعدی نصاب پوره شود. در نخستین روزهای اگست هنوز هم گراف غیر حاضران در اوج خویش قرار داشت. اعضا حاضر در جلسه تحت ریاست آقای قانونی درباره این سوال که دروازه شورا را تا ختم انتخابات ریاست جمهوری ببندند یا خیر بحث نموده دونگته ذیل را تصویب نمودند:

- غرض جلوگیری از آبروریزی بیشتر، از بستن دروازه ولسی جرگه خودداری کنند.
- با در نظر داشت مشکل نصاب، و غرض دورنگهداشتن کمره های مطبوعات آزاد از تالار خالی ولسی جرگه، تا ختم کمپاین انتخابات از دایر نمودن جلسات عمومی ولسی جرگه خودداری کنند و صرف در سطح کمیسیونها جلسه نمایند.

آیا وکلا وجبیه قانونی و وجدانی ندارند که در برابر پول و امتیازات فوق العاده که از بیت المال میگیرند، غرض اجرای وظایف خویش به ولسی جرگه حاضر باشند؟ آیا برای عدم رعایت این وجبیه قانونی کدام مجازات اداری موجود نیست؟ آیا مردم حق ندارند از اینکه جلسات عمومی و کار درست تقنینی بنا به غیرحاضری وکلای کاسب، برای یکماه به رکود مواجه شده است، اطلاع یابند؟ در حالیکه اکثریت دوثلث وکلا به ولسی جرگه نمی آیند، امکان موجودیت نصاب لازم و زمینه بحث وسیع ماهوی بر مسوده قوانین در کمیسیونها میسر شده میتواند؟ آیا صادقانه است که از خانه مردم بچشم مردم خاک میپاشند؟ آیا میتوان با چنین پارلمان به موفقیت سیستم پارلمانی امیدوار باشد؟

کمیته حقوق بشر فارو